

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

อุบายวิธีกลืนชาติกลืนศาสนา

เมื่อวานวันที่ ๒๑ ทองคำได้ ๑๓ บาท ๗๔ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๑๔ ดอลลาร์ หนังสือพิมพ์มักจะเคลื่อนให้เห็นอยู่เสมอ เช่นอย่างดอลลาร์เข้ามอทำเนียบรัฐบาลวันนั้น หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งบอกว่า ๑ แส่นดอลลาร์ อีกฉบับหนึ่งว่า ๓ แส่นดอลลาร์ ผิดทั้งสองเลย ออกหนังสือพิมพ์นะ ที่ถูกคือ ๔ แส่นดอลลาร์ ที่วันมอบนัน กรุณาพี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วกันไปเรื่อย ๆ นะ ทราบจริง ๆ ทราบด้วยความสนใจจริง ๆ เวลานี้เรากำลังช่วยบ้านเมืองของเรา อย่าพากันทำเล่น ๆ เฉื่อยชานะ คนไทยของเราเมืองไทยของเราไม่ใช่คนและเมืองเฉื่อยชา ให้มีความจดจ่อกันอยู่เสมอที่จะพยายามบำรุงรักษาชาติของตน ให้พยายามทุกคน มีมากมีน้อยช่วยกันทุกคน เรื่อยมาคิดตั้งแต่หัวหน้า ๆ ว่าอะไรก็จำเป็นอยู่ที่หัวหน้า ๆ เวลาจมลงไปมันจมหมดทั้งชาติดิเนะ หัวหน้าจะจมหรือไม่จมไม่ทราบ ใ้ผู้ที่เฉื่อยชานันแหละผู้จะจม ให้พี่น้องทั้งหลายคิดจุดนี้ให้มาก

เรานำธรรมะมาสอนโลกคราวนี้ เรานำมาอย่างภาคภูมิใจทุกอย่าง จากการรอดเป็นรอดตายของเรามาในการบำเพ็ญธรรม ท่านทั้งหลายอย่าทำเล่น ๆ นะ เวลาบำเพ็ญก็เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว ทุกข์หรือไม่ทุกข์ พูดให้ใครฟังส่วนมากเขาจะไม่เชื่อ เพราะเขาไม่ได้ทำเขาจะเอาอะไรมาเชื่อ ก็เราทำเอง ประจักษ์อยู่ในตัวของเราเอง นำของจริงออกมาพูดจะผิดไปไหน ใครไม่เชื่อเป็นแสนเป็นล้าน ๆ คน ก็เป็นโมฆะสำหรับเขาเองนั่นเอง ความจริงก็อยู่กับเราหมด นี่ละการบำเพ็ญเพื่อผลประโยชน์ แล้วธรรมะพระพุทธเจ้าทำให้เสียหวังไหมละ พระพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญจนเป็นศาสดาเอกชั้นมากที่สุด เพราะธรรม ธรรมเอียงที่ไหน ถ้าเอียงศาสดาก็เป็นพระพุทธเจ้าไม่ได้ เพราะทำอะไร ๆ ก็ไม่ได้ผล ๆ ไม่เกิดประโยชน์ ทั้ง ๆ ที่ทำหาประโยชน์

นี่ธรรมไม่ได้เป็นอย่างนั้น การตอบรับระหว่างเหตุกับผลจะแยกกันไม่ออกเลย เหตุหนักผลหนัก เหตุดีผลดี เหตุชั่วผลชั่ว เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ เรื่องกิเลสมันมาลูบมาคลำมาหลอกลวงโลกให้เป็นโจรเป็นมาร เป็นเปรตเป็นผีกินบ้านกินเมือง กินทั้งที่ลับที่แจ้งอยู่เวลานี้ ก็คือกิเลสมันหลอก คนไม่เห็นไม่เป็นไร ใ้คนไม่เห็นไม่เป็นไรละนะ ใ้เราผู้ทำความชั่วอยู่นั้นมันเป็นหมาหรือมันถึงไม่เห็น เราอยากถามอย่างนั้นนะ ผู้ทำความชั่วอยู่นั้นมันก็คือคน ก็คนเห็นอยู่แล้วนี่ เจ้าของทำลงไปเพื่อเจ้าของ จะเป็นหมาตัวไหนมารับบาปกรรมแทน หมาก็หมาตัวที่ลบล้างตัวเองนี้แหละ ในที่ลับว่าคนไม่เห็น ๆ นั้นนะเป็นยังไง คำว่ากรรมมีที่ลับที่แจ้งที่ไหน กรรมดีกรรมชั่วจะเกิดขึ้นที่ใ้คนผู้ทำ ไม่ว่าจะที่แจ้งที่ลับ จุดที่เกิดคือการทำ ฟังซิเนะ ทำดีหรือทำชั่วในที่แจ้งที่ลับไม่มีความ

หมาย มีความหมายเต็มตัวแต่การทำ นั้นสำคัญมากนะ ถ้าทำชั่วเป็นชั่วทันที ทำดีเป็นดีทันที นี่ละพระพุทเจ้าสอน

ศาสนาพุทธของเราเป็นศาสนาให้ความร่มเย็นแก่โลก ไร้วางใจได้ ตายใจได้ ตลอดมาและตลอดไป ไม่มีการหลอกลวงต้มตุ๋น ศาสนาอื่นใดก็ตามเราก็เคยพูดแล้ว เป็นศาสนาที่เต็มไปด้วยกิเลส ก็คือเต็มไปด้วยพิษด้วยภัยนั่นเอง จนกระทั่งถึงมหาพิชฌมหาภัย บางศาสนาเอาคำว่าศาสนา ๆ ไปเป็นโล่บังหน้า ฉากหลังมันมีแต่มหาภัยอยู่ข้างหลัง ๆ นี่ละมันหากลั่นเอาบ้านเอาเมือง เอาศาสนาเป็นโล่บังหน้า ไปที่ไหนกลั่นไปเรื่อย ๆ เหมือนงูเหลือมกลั่นสัตว์ กลั่นไปเรื่อย ศาสนามหาภัยก็เป็นอย่างนั้น ระวังให้ดีนะชาวพุทธเรา ถือพุทธศาสนาซึ่งเป็นของแน่นอนอนลิสเลอ เป็นของจริงล้วน ๆ มาตั้งแต่ปู่ย่าตายายของเรา เรียกว่าเราเดินมาถูกต้องแล้ว ยึดถูกต้องแล้ว อย่าปล่อยอย่างวางให้ศาสนาใด ๆ เข้ามาหลอกลวงต้มตุ๋นนะ

ส่วนมากมักจะเอาอามิสนั้นละมาหลอกเรา จนกลายเป็นสินจ้างรางวัลไป ที่แรกให้เป็นรางวัลอย่างนั้นอย่างนี้ ใครมาถือศาสนาของเราจะดีอย่างนั้นจะเด่นอย่างนี้ นี่พวกหลอกลวง ศาสนามหาภัย ให้พากันระวังนะมันเข้าทุกด้านทุกทาง ตั้งแต่เราถือพุทธศาสนา ศาสนามหาภัยของกิเลสมันยังมา มันแทรกเข้ามาในนั้นแหละเราไม่รู้ ถ้าจะไปทำความดี ศาสนาอันหนึ่งก็แทรกเข้ามา มีการคัดค้านกัน ทำความดีหาอะไร ขำทำมาแล้วไม่เห็นดี ขำอะไรมันไม่ได้เคยทำ มันก็หลอกว่าขำเคยทำมาแล้วไม่เห็นดี นั่นนะ ฟังซิ มันหลอกในเดี๋ยวนั้นเลย เราจะไปทำคุณงามความดีในหัวใจของเรา อันหนึ่งมันแทรกขึ้นมา ไปทำความดีหาอะไร ขำทำมาแล้วไม่เห็นดี คือมันไม่ได้ทำ มันมาหลอกเฉย ๆ ว่าขำทำมาแล้วไม่เห็นดี แล้วทำยังไงจะดี ก็ทำแบบขำ ขำโกหกโลกด้วย คือขำไม่ทำแต่ขำบอกว่าขำทำ แล้วขำไม่ไปทำความดีด้วย นี่ละมันโกหกในใจของเราละ เรื่องนอกเรื่องใน ศาสนานอกศาสนาใน

ศาสนาพุทธของเรานี้กิเลสมันเข้าแทรก เป็นลัทธิอุบาทว์อยู่ในจิตประจำ ๆ ให้จำไว้นะ ศาสนานอกจากนี้ไปก็ศาสนานั่นศาสนา นี้ ดังที่เคยรู้เคยเห็นมานั้นแหละ มันเป็นมหาภัยแทรกมาในนั้น ๆ พวกนี้พวกเหยื่อล่อปลาทั้งนั้นอยู่ปลายเบ็ด ๆ ทั้งนั้น มีแต่หลอกตลอดเวลา กิเลสไปไหนจะต้องเป็นตัวภัย มีความหลอกเป็นสำคัญ หลอกล่อไว้ข้างหน้า ๆ เป็นเหยื่อล่อ ๆ หอมหวานชวนชมทุกอย่าง ถ้ากิเลสออกตรงไหนนั่นละปลายเบ็ดอยู่ตรงนั้น ตัวที่เดียวเลือดสาด ๆ หมดความหมายเลย ให้ระวังเรื่องศาสนา จะเข้ากลั่นบ้านกลั่นเมืองไทยของเรา คือเขาเอาคำว่าศาสนาเป็นโล่บังหน้า นี่ละเหยื่อล่อปลามาอย่างนี้ ให้ปลาชอบล่ะซิ ติดอยู่ปลายเบ็ดนั่นนะ

อันนี้ศาสนาทั้งอามิสตินจั่งรางวัล แทรกทางนั้นทางนี้เข้ามา ยิ่งคนทุกข์คนจนด้วยแล้วยิ่งติดง่าย เหมือนปลาตัวหัวโหมมาก ๆ ไม่ได้มองดูเหยื่อที่เขาล่ออยู่ปลายเบ็ดเลย เอาเลยเทียว กลืนลงไป คนทุกข์คนจนยังมีมากชาวไทยเรา แล้วพวกนี้ยิ่งหาหลอกหลวงด้วยสินจั่งรางวัล อามิสต่าง ๆ เรื่อย ๆ มา ยกยอสรรเสริญแบบนั้นแบบนี้ ใครถือศาสนาเราจะเป็นคนดีอย่างนั้น คนดีอย่างนี้ ว่าไปทุกแบบทั้งข้างนอกข้างใน มันหวานล่อมไปทุกอย่างที่จะหลอกคนหลงให้จมไปตามมัน จำให้ดีที่พูดมานี้

หายกหายอ นั้นละมันกลืนไปในนั้น ๆ นี่เขาเรียกว่าศาสนาถนบ้านถนเมือง ศาสนาการบ้านการเมือง ศาสนามหาภัย มันไปที่ไหนจะรู้ทันที ให้สังเกตให้ดีนะไม่จั้นจมจริง ๆ อูบายวิธีการของกิเลสจะมีทุกแบบ นี่ละที่ว่าศาสนา ๆ นี่คืออูบายวิธีการของความลุ่มจมแห่งความชั่วช้าลามกทั้งหลาย มันเลี่ยมสอนเข้าไปสู่จิตใจของมนุษย์ แล้วมนุษย์ก็เป็นไปตามมันแล้วก็จมเลย ๆ นี่ก็เคยได้พูดการปฏิบัติ ระหว่างเหตุกับผลแยกกันไม่ออก นี่ก็เคยพูด แยกกันไม่ออกยังงี้ คือเราทำความดี ไม่ต้องพูดถึงเรื่องความชั่ว ทำความดีหวังความดีเด่นอยู่ในหัวใจ เราทำมากทำน้อยจะปรากฏขึ้นในใจของเราเป็นความดี ๆ นี่ละเหตุกับผลแยกกันไม่ออก ถ้าไม่ให้มีผลให้หยุดเหตุ อย่าทำเหตุ ถ้าก่อเหตุเมื่อไรก็ต้องผลิตผลขึ้นมาในเวลาเดียวกัน นี่ได้พูดให้ฟัง

สอนพี่น้องทั้งหลายไม่ได้สอนเล่น ๆ นะบอกแล้ว ขอให้ฟังเสียงธรรม เสียงธรรมจะไม่พาใครให้ลุ่มจม ถ้าเสียงกิเลสมีแต่เสียงลุ่มเสียงจมทั้งนั้น ให้ระวังให้ดี นี่ปฏิบัติมาที่นำมาสอนพี่น้องทั้งหลาย ได้สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย รอดเป็นรอดตายมาทีเดียว ผลได้มากน้อยเพียงไรก็ตั้งเคยเล่าให้ฟัง ในฐานะลูกศิษย์กับอาจารย์ สอนมาเรื่อย ๆ บอกมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ ธรรมที่ได้บำเพ็ญมานั้น ตั้งแต่ลุ่มลुकคลุกคลาน ทั้งดีใจทั้งเสียใจ เจ็บปนกันมาด้วย ระหว่างกิเลสกับธรรมพัดกัน เวลาไหนกิเลสมันได้ทำฝ่ายธรรมก็เสียใจ เวลาไหนฝ่ายธรรมได้ทำ สู้กับกิเลสได้ชัยชนะ กิเลสมันขยับใหญ่ มันไม่ค่อยเสียใจนะกิเลส กิเลสเสียท่า เราไม่รู้ว่ากิเลสเสียท่าด้วยซ้ำ กิเลสมันฝังอยู่ลึก ๆ มันแก้แค้นครูเดียวเสร็จเลย

วันนี้ทำความเพียรมากสบายแล้ววันนี้ วันหลังพักให้สบาย นั้นเห็นไหมมันกินแล้วนะ พักให้สบาย วันหลังค่อยเร่งเอาเหมือนเมื่อวานนะ พอไปถึงวันหลังแล้วหายเจ็บ ขยับล่อไปข้างหน้าอีก วันหน้าค่อยเอานะ สุดท้ายวันหน้ากับวันหลังก็คือวันคนขี้เกียจตัวเดียวนั้นแหละ ข้างหน้าก็ขี้เกียจ ข้างหลังก็ขี้เกียจ คนทั้งคนเป็นคนขี้เกียจหมดทั้งตัว นี่กิเลสกล่อมแล้วเป็นตัวขี้เกียจหมดทั้งตัวเลย ใครได้แบ่งสันปันส่วนได้ไหม ว่าส่วนนี้ขยัน ส่วนนี้ขี้เกียจ คนคนเดียวมีไหม เอามาอวดหลวงตาบ๊วบ้างซิ เฉพาะลูกศิษย์ของเราเต็มศาลานี้แบ่งออกมา ข้าเอาความขี้เกียจไว้ช่องนี้ ไว้มุมเสามุมนี้ ข้าเอาความ

ขยันหมั่นเพียรไว้มุมเสามุมนี้ เอามาอวด ในร่างกายของข้าอันเดียวนี้ไม่เห็นมี ถ้าขึ้น
 เกียรติคุณหมดทั้งตัวเลย หมอนแตกไปทั้งลูกเหมือนกันนั่นแหละอันนี้นะ

นี่พูดถึงเรื่องเหตุเรื่องผล เราได้ปฏิบัติเต็มเม็ดเต็มหน่วย นี่ละคำว่าธรรมพระ
 พุทธเจ้าเห็นประจักษ์ในใจนะ ปฏิบัติมามากน้อยจะเด่นขึ้นที่ใจ ๆ จะไม่มีอะไรเป็น
 เครื่องตัดสินดีชั่วให้ประจักษ์ตัว เหมือนเราบำเพ็ญธรรมภายในใจของเรา ความทุกข์
 ร้อนทั้งหลายซึ่งเป็นฟืนเป็นไฟ เป็นพิษเป็นภัยของกิเลสสร้างขึ้นมา ชำระล้างด้วยอรรถ
 ด้วยธรรม ด้วยคุณงามความดีของเราแล้วจางไป ๆ ที่นี้ความสว่างผ่องใสค่อยเกิดขึ้น ๆ
 ใจดวงนี้เวลานี้ถูกปิดไว้หมดไม่มีคุณค่าอะไรเลย สง่างามตั้งแต่กิเลสในสายตาของคนโง่
 อย่างพวกเรานี้ กิเลสผ่านมาทางไหนสวยงามทั้งนั้น ธรรมนี้เป็นเหมือนผ้าสีขาว ถ้าเป็น
 กิเลสละสวยงามมาก เป็นบ้ำกันทั้งบ้านทั้งเมืองทั้งโลกทั้งสงสาร เป็นอย่างนั้นนะเรื่อง
 กิเลสมันสวยงาม มันปิดหัวใจของเราให้หลงไปตามมัน

ที่นี้พอเวลาชำระเข้า ๆ ฐานข้างในคือจิต ได้รับการบำรุงรักษาจากธรรมชำระ
 ล้างอยู่เสมอสม่ำเสมอ ค่อยสว่างขึ้นมา ๆ พอสว่างขึ้นมาก็มาเห็นภัยของตัวนั้นแหละ ทั้งเห็น
 คุณของตัวด้วย ทั้งเห็นภัยที่มีอยู่รอบตัวด้วย แล้วชำระล้างไปเรื่อย ๆ ด้วยความพอก
 พอใจ ก็สว่างขึ้นเรื่อย ฐานแห่งความเลิกละและความเลวร้ายทั้งหลายขอให้ดูหัวใจเรา
 อย่าไปดูดินฟ้าอากาศ ตึกรามบ้านช่องถนนหนทางเงินทองข้าวของสมบัติบริวาร นั้นไม่
 ใช่ว่าสถานที่เลวและเลิกละ เลิกละและเลวอยู่ที่นี้ ความทุกข์ความสุขอยู่ที่หัวใจ ให้ดู
 ตรงนี้ จะเห็นทั้งข้างนอกข้างในมาประกอบกันได้อย่างชัดเจนประจักษ์ใจ

เวลาใจมีความสว่างขึ้นไปเท่าไร ๆ อยู่ที่ไหนมีราคาขึ้นเรื่อยนะคนเรา มันมี
 ความกระหยิ่มยิ้มย่อง ๆ อยู่ในหัวใจ เพลิน เพลินอันนี้ไม่ได้เป็นทุกข์ เพลินเรื่องกิเลส
 ทุกข์มันอยู่จากหลัง มันคอยตามจี้เราเรื่อย ๆ ข้างหน้าหลอกไป ข้างหลังมันตามจี้
 เราเรื่อย เพราะฉะนั้นคนถึงมีทั้งความสุขความทุกข์เจือปนไปตลอดถ้าหมุนไปตาม
 กิเลส สุขก็สุขเพื่อทุกข์นั้นแหละ ไม่ใช่สุขเพื่อสุข ทางธรรมไม่เป็นอย่างนั้น มีความสุข
 ขึ้นมาแล้ว สิ่งที่จะทำให้เราพอกพอกใจก็เกิดขึ้นมาตาม ๆ กัน หมุนตาม ๆ กัน ความ
 พากเพียรก็หนักเข้า ๆ ก็ยิ่งเห็นของแปลกประหลาดอัศจรรย์มากเข้า ๆ

ที่นี้อยู่ที่ไหนมันไม่มี มองไปหาที่ไหน ความเลวความเลิกละอะไรมองไปที่ไหนมัน
 ไม่เห็นมี มองไปนี้ เช่น ต้นไม้ก็เป็นต้นไม้ไปเสีย มองฟ้ามองอากาศก็เป็นฟ้าเป็น
 อากาศไปเสีย ตามที่เราไปเสกสรรเขานะ เขาไม่ได้ว่าเขาฟ้าเขาอากาศเป็นอะไร ๆ
 แหะละ ตัวจิตนี้แหละมันตัวคิกตัวคะนองไปหาให้คะแนนนั่นตัดคะแนนนั่น แล้วตัด
 คอเจ้าของผู้ลุ่มหลงเป็นบ้ำกับสิ่งภายนอก ไม่ได้ดู เพราะฉะนั้นคนจึงมีแต่คนคอยหาทั้ง

นั่น ถูกตัดคอเจ้าของ คือไม่ได้มองดูเจ้าของ มองดูนั่นดีนี่ดี ตัวเจ้าของเองคือใจมันมีความสุขความทุกข์มากน้อยเพียงไร

เอาสมบัติเงินทองมากองเท่าภูเขา ขึ้นนั่งอยู่บนกองทองกองภูเขาที่โลกยอมรับกันว่าเป็นของดีของเลิศที่ประสงค์กันยิ่งนัก อยากได้กันยิ่งนักนั้น ตั้งไว้แล้ว แล้วผู้นี้บำเพ็ญธรรม เอาธรรมขึ้นไปนั่งอยู่บนภูเขา อันนี้ก็ว่าสง่างาม แต่มันสู้หัวใจไม่ได้นะ หัวใจที่สง่างามจะอยู่ที่ใดกองทองก็งามอยู่ทางใต้ อยู่ข้างบนก็สวยงามเป็นสุขรื่นเริงไม่มีวันจืดจาง อยู่ข้างบนกองเงินกองทอง อยู่ใต้กองเงินกองทอง อยู่ไหนสง่างาม

ตรงกันข้ามถ้ามีแต่ความทุกข์แล้ว เอา ขึ้นไปนั่งอยู่บนยอดเขาแห่งสมบัติทั้งหลาย มันก็ไปครวญครางอยู่นั้นเป็นความทุกข์ มันทุกข์อยู่ที่หัวใจ เพราะฉะนั้นจึงต้องชำระจิตใจกันให้ดี อย่าไปชำระอะไรมากกว่าชำระจิตใจ วัตถุที่จะออกมาให้สำเร็จประโยชน์แก่เราได้พึงพาอาศัยทุกวัน ๆ นี่ขึ้นมาจากใจ ใจพาวิ่งเต้นชวนชวาย ถ้าใจวิ่งเต้นชวนชวายไม่ถูกทางเพราะความไม่ได้อบรมตัวเอง มันก็กว้านหาฟืนหาไฟมาเผาเจ้าของ มีมากเท่าไรทุกข์มากเท่านั้น เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าผู้มีธรรมในใจแล้วจะเสาะแสวงหาแต่สิ่งที่ดีงามพอเหมาะพอดี ๆ อันนี้สว่างไสว ปัจจุบันนี้เป็นยังงัยประจักษ์ในใจด้วยความปีติยินดี มีหลักยึดคือธรรม ตายไปแล้วไม่ต้องสงสัย ตัวนี้ตัวจะไปมันก็รู้

นี่ก็พยายามสอนเต็มเหนี่ยวแล้ว เรื่องศาสนานี้ดังที่เคยกล่าวแล้ว เวลานั้นมาทุกแบบทุกฉบับ อุบายวิธีการที่จะกลืนชาติไทย ที่จะกลืนศาสนาให้ลงไปพร้อม ๆ กันนี้ มาอย่างลึก ๆ ลับ ๆ นะ ตาเฝิน ๆ อย่างพวกเรานี้ไม่เห็น ตาอย่างลึกลับ ตาอรรถตาธรรมมองทะลุไปหมด ให้พากันระมัดระวัง วัตถุสิ่งของเงินทองที่วานี้ได้มาจากจิตนะ ถ้าจิตมีธรรมมีธรรม อะไรเย็นหมด สมบัติเงินทองเย็นไปหมด เพราะได้มาถูกทาง ถ้าจิตไม่มีธรรมมีธรรมแล้วได้มาก็เท่ากับกว้านเอาไฟมาเผาเรานั้นแหละ เผาไปเรื่อย ๆ โลกจึงหาความสุขไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่สมบัติเงินทองข้าวของมีเต็มโลก สมบัติเหล่านี้บอกพร่องที่ไหน ไปบ้านใดเมืองใดสมบัติเงินทองข้าวของที่เป็นที่อาศัยของโลกทั้งหลายก็มีอยู่สมบูรณ์ แต่โลกทำไมมีตั้งแต่ความทุกข์ความเดือดร้อน ก็เพราะโลกไม่มีธรรม มีแต่กิเลสเผาหัวใจ ใจก็ร้อนละซี

ให้พากันเสาะแสวงหาธรรม ข้างนอกก็มีข้างในก็มี ถ้าดินตั้งแต่เรื่องวัตถุอย่างเดียวจน ใครจะเก่งขนาดไหนก็เก่งเออะ ดินไปด้านวัตถุ วัตถุก็เอามาแข่งกัน ๆ แข่งกันละซี ด้านวัตถุแข่งกัน แข่งอยู่แย่งกิน แย่งซื้อแย่งขาย แย่งอะไรแย่งไปหมด มันแย่งกันตลอดเวลาณะพวกนี้ เรียกว่าแข่งดิบแข่งดีกัน ถ้าธรรมแล้วรู้จักประมาณ อะไรที่หามาพออยู่พอกินเหมือนเรารับประทาน พอเข้าไปเต็มท้องแล้ว ของจะมีมากมีน้อยไม่มีปัญหา เอาท้องเป็นประมาณ ท้องอิ่มแล้วเท่านั้นหยุด สิ่งเหล่านั้นไม่มีประมาณ จิตของ

เรามีประมาณอยู่แล้ว อะไรที่ได้มามากน้อยจะรู้ประมาณเอง ไม่ได้จมไปๆ ด้วยความโลภโลเล นี่ได้เท่าไรไม่พอ ได้เท่าไรไม่พอกับใจที่ต้องการมาก ๆ สุดท้ายความต้องการมาก ๆ เลยสร้างความผิดหวังให้เสีย คนผิดหวังดีไหมละ คนผิดหวังมีแต่คนทุกข์ทั้งนั้นละ

วันนี้พูดถึงเรื่องอรรถเรื่องธรรมให้พี่น้องตายใจนะ ธรรมพระพุทธเจ้า ศาสนาใดก็ตาม คำสอนใดก็ตาม เรียกว่าร้อยทั้งร้อยมีแต่คลังกิเลส เอาคำว่า ธรรม ๆ มาออกหน้า กิเลสตามหลัง เอาไฟเผาโลกอยู่ข้างหลัง ธรรมพระพุทธเจ้าเปิดข้างหน้าเป็นธรรม เปิดข้างหลังเป็นธรรม เปิดจุดกลางคือหัวใจของโลกของเราก็เป็นธรรม นี่สร้างความเป็นธรรมขึ้นนี้แล้วเป็นความสุขขึ้นมา เรานะวิตถกวิจารณ์ทั้งวัตถุ ความเป็นอยู่ทั้งหลายมันกระทบกระเทือนกับเหตุการณ์ภายนอก เพราะอยู่ด้วยกัน มนุษย์เป็นสัตว์หมู่สัตว์พวก เข้ามาถ้าเล่ห์เหลี่ยมของเราไม่แหลมไม่คมก็ไม่ทันเขา วิ่งต้อย ๆ ตามเขาแล้วหอบตั้งแต่กองทุกข์เข้ามาทับถมตัวเราเอง นี่ก็ควรได้พิจารณา

ทางด้านศีลธรรมสำคัญมาก คนเรามีศีลมีธรรมภายในใจแล้วจะเย็นตลอด ไม่ติดไม่ดินจนมากมาย ดิ้นเท่าไรยิ่งทุกข์นะ มันก็ไม่ค่อยดีนัก เธออยากให้พี่น้องทั้งหลายอบรมจิตใจให้เห็นประจักษ์ในใจนี้ละ ไม่มากก็น้อย วันหนึ่งการภาวนาอย่าปล่อยวาง การภาวนาคือการอบรมจิตใจของเรา ภาวนา ๆ แปลว่าการอบรมจิตใจเหมือนผลไม้เราบ่มให้มันสุก อบรมบ่มนิสัย อบรมบ่มอินทรีย์ อินทรีย์ แปลว่าความเป็นใหญ่ อบรมบ่มอินทรีย์ให้มีความเป็นใหญ่ กล้าแข็งขึ้นไป นี่อบรมจิตใจของเราให้มีความกล้าแข็งด้วยศีลด้วยธรรม แล้วอยู่ที่ไหนจะเย็น สบายอยู่ตรงนี้นะ โลกไม่ได้มองดูนะ เวลานี้มองดูแต่วัตถุกัน เพราะไม่มีใครมารู้ธรรมภายในใจว่าเลิศเลออย่างไรดังที่พระพุทธเจ้าสอน

ในโลกนี้ก็ดูว่าศาสนาเต็มบ้านเต็มเมือง แล้วศาสนาไหนที่จะมาแข่งของจริง คือพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าได้ ถึงแข่งไม่ได้เขาก็แข่ง เหยียบหัวศาสนาพุทธเราไปด้วยซ้ำ ทั้งๆ ที่กองทุกข์เต็มอยู่กับเขา เขาก็ไม่สนใจ นี่ซิเรื่องกิเลสมันไม่ยอมง่าย ๆ นะ เราได้ศาสนาพุทธที่ติงามมาแล้วขอให้อึดหลักเกณฑ์นี้ให้ดี ไปที่ไหนจะสง่างาม ๆ นะ การพูดต้องขอภัยนะ หลงหน้าหลงหลังเวลานี้ จับต้นชนปลายไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ ต่อไปนี้จะเทศน์ไม่ได้นะ ยังอุตส่าห์สอนอยู่อย่างนี้ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายเป็นที่แน่ใจธรรมของพระพุทธเจ้า

นี่เราเอาตัวของเรานอกเป็นพยานเลย ใครจะว่าเรามากก็ว่าไป ว่าก็ปากเขาต่างหาก เราไม่เป็นบ้าจะเป็นไรไป นี่ได้เป็นที่พอใจทุกอย่าง ไม่มีที่ต้องติแล้วในหัวใจดวงนี้เรียกว่าเราไม่มีอะไรบกพร่อง โลกสมมุติก็อยู่ไปกินไปเหมือนเขาเหมือนเรา ไม่เห็น

แตกต่างกันอะไร ว่าแต่มันโลกวิมุติในใจละซิ นั่นโลกพอ ก้าวจากโลกเข้าสู่วิมุติ แปลว่า เมืองพอ อยู่ที่ไหนพอหมด ท่านจึงเรียกว่า นิพพานเที่ยง ก็คือพอ ไม่มีอะไร รบกวน อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เข้าไม่ถึง นิพพานเที่ยง ธรรมชาตินั้นแหละที่เลิศเลอสุด ยอด ให้ชื่อว่าเลิศเลอ อันนั้นยังเหนืออื่นอีกนะ ถ้าเราจะเทียบเอาแดนสมมุติ นี่ ยังไงก็ ไม่ถึงธรรมชาตินั้น แต่โลกมีสมมุติก็ต้องยกขึ้นมาว่าเลิศเลอขนาดไหน ก็พูดไปตามนั้น

ให้พากันปฏิบัตินะ ใจนี้เรียกร้องความช่วยเหลือจากเจ้าของอยู่ตลอดเวลา ทุกๆ รายไป นอกจากรายที่บริสุทธิ์หลุดพ้นไปแล้ว ท่านไม่เรียกหาอะไร ท่านพอ นั้นแหละผู้แสนสบาย อยู่ที่ผู้พอในธรรมทั้งหลายที่ชวนชวยมาแล้วแทบเป็นแทบตาย จนกระทั่งได้ความเพียงพอจากเหตุที่อุทิศสำหรับพยายามมาตลอดเวลา กลายเป็นผลคือ ความเพียงพอขึ้นมา นี่แหละเหตุกับผลแยกกันไม่ออกอย่างนี้ ให้พากันตั้งใจปฏิบัติทุกคน อย่าทำเหละ ๆ แหละ ๆ นะ ธรรมพระพุทธรเจ้า กิเลสจึงเอามาเป็นตุ๊กตาเครื่องเล่นของเด็กจนได้นะ วันหนึ่งๆ ให้ดูหัวใจเจ้าของ กิเลสมันเล่นอะไร เหมือนอย่างกับ ลิงอยู่ที่วัดท่านอาจารย์ฝั้น จะยกนิทานลิงมาประกอบนะ

ที่วัดอุดมสมพร พวกพ่อค้าเขาไปขายน้ำย้อมน้ำสี แล้ววัดอุดมสมพรนั้นท่าน เลี้ยงแมวไว้ตัวหนึ่ง แมวตัวนั้นมันใหญ่จริงๆนะ เวลาพระฉันจังหันเขาจะไปนอนหมอบ อยู่หน้าศาลา พวกค้าขายเขาก็มา มีลิงตัวหนึ่งขึ้นมาบนคอเขา พอมาเห็นนั้นแล้วเขาก็ ปล่อยลิ่งลง พอปล่อยลิ่งลงแล้วแมวมันก็หมอบเฉย พอปล่อยลิ่งตัวนั้นมันก็ลงดู มันเห็นแมวหมอบอยู่ มันก็ไปจากทางนั้นจากทางนี้ เข้าไปใกล้ไปไกล ฉีกไปเฉียดมา จนกระทั่งพยายามเข้าถึงตัวนะ แอบไปลูบไปคลำมันก็เฉยมันยังไม่ว่าอะไรนะ ที่นี้พอไป ลูบจุมูกมันเท่านั้นละซิ ที่แรกลูบทางมันก็ไม่ว่า ลูบอะไรมันก็หมอบเฉยอยู่ คือมันยังไม่ ได้จิ้งหะ ความหมายของมันก็คือว่าให้มึงคลานเข้ามาหาจุมูกกูนี้ คลำนั้นคลำนีแมวก ก็เฉย คลำไปคลำมาก็มาคลำจุมูกมันละซิ มันก็แมวที่เดียวชัตหน้าผากลิ่ง ลิ่งก็ส่งเสียง ดังก๊อก ๆ ๆ โดดขึ้นต้นไม้ ส่วนแมวกก็วิ่งเข้าไปใต้ถุน

ไอนั้นเสียใจมากร้องก๊อก ๆ ไม่นานแมวตัวนั้นก็ออกไปอีกทางหนึ่ง มันมองเห็นแมวกก็โดดลงไปแก้แค้น ที่แรกมันเจ็บมากเสียงร้องดังก๊อก ๆ ๆ พอเห็นแมวตัวนั้น ออกไปนั่น จึงโดดลงไป ด้อมไปข้างหลังแล้วจับหางแมวกะตุก แมวกก็ แมว ไอนี้ก็วิ่ง เลย มึงเห็นฝีมือกูไหมคงว่าอย่างนั้น เรียกว่าได้ทีแล้ว

นี่ก็พยายามทองคำให้ได้ตามที่กำหนดไว้นี้ละ จากพี่น้องชาวไทยเราด้วยกัน อย่างน้อยต้องให้ได้ ๔,๐๐๐ กิโล ส่วนอื่นที่ได้มาเป็นพิเศษๆ ไม่นับเข้าในจำนวนนี้ว่า ให้เป็นเพิ่มขึ้นไป อันนี้เป็นของทางนี้ด้วย ส่วนได้มาอย่างอื่นก็เป็นอันอื่น เช่นอย่าง ที่ เงินโครงการช่วยชาติ ได้เท่าไรไม่นับเข้ามาบวกกับพวก ๔,๐๐๐ กิโล คือ ๔,๐๐๐ กิโลนี้

ได้จากพี่น้องชาวไทยเรารวมกันเข้าๆ เป็นเท่านั้นกิโลเท่านั้นกิโลเข้าไป เมื่อครบจำนวนแล้วจึงจะบอกว่าได้ ๔,๐๐๐ กิโล ส่วนได้จากเงินไปซื้อทองคำมานี้ อันนั้นเป็นประเภทหนึ่ง ประเภทนั้นจะต่อยอด อันนี้เป็นเนื้อเป็นหนัง ๔,๐๐๐ กิโล

เรื่องศาสนานี้เป็นหลักใหญ่ นะ เรื่องศาสนา มันจะแทรกจะซึม เขาเอาคำว่า ศาสนานะมาเป็นเหยื่อล่อไว้ปลายเบ็ด พวกเราพวกปลาโง่ มันจะกลืนให้ระวัง แล้วมันมีแทรกๆ มานะ ศาสนามาแล้วอามิสมันจะแฝงมา เครื่องล่ออีกอันหนึ่ง ก็เป็นสินจ้างรางวัล ความชมเชยสรรเสริญแบบนั้นแบบนี้ ใครถือศาสนาเขาตัวอย่างโน้น ได้ทั้งปัจจุบัน หลอกไปทั้งวันนี้ หลอกไปทั้งวันหน้า ได้ทั้งปัจจุบันทั้งอนาคต ถ้าว่าไปสวรรค์อย่างนั้นนะ ไปสวรรค์ไปนิพพาน ศาสนาเขาสูงกว่าสวรรค์นิพพาน ใครถือศาสนาเขาไปสวรรค์ เลยสวรรค์แล้วไปนิพพาน เลยนิพพานไปอีก เข้าใจไหม ศาสนาเขาจะเป็นอย่างนั้นนะ เข้าใจหรือยัง เขาจะต้องสูงกว่าเราทุกอย่าง นี่เรียกว่าเหยื่อล่อให้พากันเข้าใจนะ

มันมาทุกแบบกิเลสนี้มันร้อยพันพันคม ไม่มีอะไรจะแหลมคมยิ่งกว่ากิเลส นอกจากธรรมอย่างเดียว ธรรมจะไปไหนไปเถอะว่างั้นเลย จะตามรู้หมดโดยหลักธรรมชาติของธรรม เรื่องกิเลสมันจะออกแฉะไหนมุมใดรู้หมดเลย ธรรมนี้ท่านรู้หมดเลย นี่ท่านเอาธรรมมาสอนโลก ถึงขนาดนั้นพวกเราทั้งหลายหลงกลมันจนได้ นี่ละเล่นเหลี่ยม เขาเอาศาสนามาอ้างๆ นี่ละมหากัณฑ์จะมากลั่นบ้านกลั่นเมืองกลั่นชาติกลั่นศาสนาเรา คนเราเมื่อลงใจแล้วจะทำอะไรก็ยอมให้ทำทั้งนั้น จะเอาอะไรก็ยอมให้ถ้าลงใจเสียอย่างเดียว อันนี้เขากล่อมให้เราลงใจแล้วเขาจะทำอะไรก็ได้ทั้งนั้น ให้พากันจำอันนี้ให้ดี เรื่องกล่อมทุกอย่าง พวกนี้มันมีแต่จะคืบจะคลานที่จะกวาดต้อนเอามาเป็นอำนาจวาสนาของตัวเองปกครองไปหมดๆ ทุกอย่าง นี่เรื่องราวมัน

อะไรที่โลกชอบใจที่เป็นเครื่องฝังใจของโลกประจำมานมนานคืออะไร ก็คือศาสนา เขาต้องเอาศาสนามาเป็นโล่บังหน้าหลอกไป มหากัณฑ์อยู่ข้างหลังๆ ให้จำให้ดี มาทุกแบบนะ ใครได้ถือศาสนาของเขาแล้วเหมือนจะเหาะเหินเดินฟ้าไปไหนขนาดนั้นนะ ไม่มีปีกก็บินเลย ถ้าถือศาสนาเขาแล้วไม่มีปีกก็ได้บินเลย เป็นอย่างนั้นนะมันหลอก คิดดูซิว่านี่จะถือศาสนาของพวกแกเพื่อไปสวรรค์ ไปสวรรค์อะไร ตามหนังสือธรรมะท่านบอกไว้ว่าอย่างน้อยเป็นมนุษย์ มนุษย์ผู้มีศักดานุภาพบุญญาบารมี ทำความร่มเย็นแก่ตนและส่วนรวม นี่เรียกว่าเกิดมาด้วยอำนาจวาสนาจริงๆ มันก็เอาอันนี้แหละเข้ามาสวมรอย มาสวมรอยนี้ปั๊บ พวกแกถือพุทธศาสนานี้ผิด แกถือศาสนาของแกมาแต่ก่อนแต่ออกก็ถือมานมนานแล้ว ไม่เห็นใครเลิศเลอเหมือนศาสนาข้า ศาสนาข้าเอาคนข้ามจากมนุษย์นี้ขึ้น เลยสวรรค์ฟาดไปนิพพาน เลยนิพพานอีก ศาสนาของข้าเลยนิพพานนะ ศาสนาพระพุทธเจ้าสู้ไม่ได้เข้าใจไหม ไ้อ้พวกตาบอดหูหนวก หือ อย่างนั้น

หรือ หือ ๆ นี้จะไปชวนลูกหลานชนไอ้ตูปไอ้หยองไปด้วยได้ไหม ขึ้นเลยใช้ไหมล่ะ ตกลงหมาเราก็เลยจะเดือดร้อนไปตาม เพราะถูกพวกนี้มาลากมันไปสวรรคน์นิพพาน

พ่อแม่มันที่ไหนเราก็ไม่รู้แหละสวรรคน์นิพพาน ตั้งแต่โคตรพ่อโคตรแม่ของ หลวงตาบัวก็ไม่เคยได้ยินว่าอะไรเลยนิพพานไป ก็มีแต่แดนนรกเท่านั้น อย่างอื่นเราไม่เห็นมี จำให้ตึ้นะพูดนี้ นี่หมายถึงว่าอุบายเล่ห์เหลี่ยมร้อยพันคัมของพวกที่จะมา กลี้ยกล่อม เป็นอย่างนั้นนะ เรยกตัวอย่างอันใหญ่ๆ ไว้ให้รู้ แล้วมันจะมาตามนั้น แฝงมาตามนั้น ให้จำให้ตึ นี่ละมันตั้งใจจะกลืนทั้งชาติทั้งศาสนา อุบายวิธีการของมหา ภัยเหล่านี้ พูดให้มันชัดเจนก็คือตอนนี้มันไม่สมหวัง มันจะเอาพยายาม กิเลสไม่สมหวัง จะต้องหาทำทางใหม่ จะให้มันยอมแพ้ง่ายๆ มันไม่ยอมเรื่องกิเลส นอกจากธรรมปราบ มันเรียบไปอย่างพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ มันจะเอาโคตรไหนมากก็ฉิบหายไปด้วยกัน หมด เพราะฉะนั้นธรรมจึงเหนือตลอด

ต้องเอาธรรมเข้ามาพินิจพิจารณาใคร่ครวญ อย่าไปเชื่อสู่มสี่สู่มห้าตันเดาเกา หมดนะ เดียวไปเจอหลังหมาเข้าหมากัดเอานะ คือหมัดมันอยู่หลังหมาเข้าใจไหม เกา ไปเกานั้นเกานี้ไปเกาหมัดบนหลังหมา หมามันวากที่เดียวหลงทิศไป เข้าใจหรือ เราัว แต่จะไปลากหมาเราขึ้นสวรรคน์นิพพาน มันเกิดมาจากโคตรพ่อโคตรแม่ของหมาเหล่านี้ มันไม่เคยเห็นสวรรคน์นิพพาน จะเรียกมันไปสวรรคน์นิพพานอะไร มันก็มีแต่เขี้ยวมัน แหละหับเอาหลงทิศไป เราเตือนทุกด้านทุกทาง เข้าใจไหมล่ะ วันนี้พูดเพียงเท่านั้นละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd